

प्राप्तसोत्तमसाहसः “तुल्यमानकूटकर्तुश्च तदकूटे कूट-
वादिनश्च द्रव्याणां प्रतिरूपविक्रयिकश्च” । “स-
म्भूय बणिजां प्रयमनघैषावरुन्धताम्” प्रत्येकं
“विक्रीणताञ्च” । “यत्तूत्तमवर्णान् दास्ये नियोजित-
सोत्तमसाहसदण्डः” । “सोमोभेत्तारमुत्तमसाहसेन दण्ड-
यित्वा पुनः सोमां कारयेत्” “अभक्ष्यस्याविक्रयेयश्च
विक्रयी देवप्रतिभाभेदकसोत्तमसाहसम् दण्डनीयः ।
‘भिवङ्भियग्राचरन्नुत्तमेषु पुरुषेषु” । २ प्राणिहिंसा-
दिरूपे बलकृते कर्मभेदे, न० । ततोत्तमसाहसा-
दिरूपलक्षणविभागादि मिता० दर्शितं यथा । “सामा-
न्यद्रव्यप्रसमहरणात् साहसं कृतम्” या० सू० ।
‘सामान्यस्य साधारणस्य यथेष्टं विनियोगानर्हत्वाविशेषेण
परकीयस्य वा द्रव्यस्यापहरणं साहसम् । कुतः प्रसमहर-
णात् प्रसह्यहरणाबलावष्टम्भेन हरणादिति यावत् ।
एतदुक्तं भवति । राजदण्डझुनाक्रोशं चोक्तञ्च राज-
पुरुषेतरजनसमक्षं यत्किञ्चिद्वरणमारणपरदारप्रधर्षणादिकं
क्रियते तत् सर्वं साहसमिति साहसलक्षणम् । अतः साधा-
रणधनपरधनयोर्हरणस्यापि बलावष्टम्भेन क्रियमाणत्वा-
त्साहसत्वमिति । नारदेनापि साहसस्य स्वरूपं विवृतम् ।
‘सहसा क्रियते कर्म यत् किञ्चिद्बलदर्पितैः । तत्साहस-
मिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते” । तदिदं साहसञ्चौ-
र्यादण्डपादस्यस्त्रोसंप्रक्षेप व्यासक्तमपि बलदर्पावष्ट-
म्भोपाधितोभिव्यत इति दण्डातिरेकार्थं पृथगभिधा-
नस्य दण्डवैचित्र्यप्रतिपादनार्थं प्रथमादिभेदेन त्रैवि-
ध्यमभिधाय तल्लक्षणान्तेनैव विवृतम् । “तत् पुनस्त्रिविधं
चोयं प्रथमं मध्यमनया । उत्तमञ्चेति शास्त्रेण तस्योक्तं
लक्षणं पृथक् । फलमूलोदकादीनां जलोपकरणस्य च ।
भङ्गाकोपोपमर्दाद्यैः प्रथमं साहसं कृतम् । वासः-
पञ्चपानानां गृहोपकरणस्य च । एतेनैव प्रकारेण म-
ध्यमं साहसं कृतम् । व्यापादोविषयस्ताद्यैः परदारा-
भिमर्शनम् । प्राणोपरधि यज्ञान्यदुक्तसुत्तमसाहसम् । तस्य
दण्डः क्रियाक्षेपः प्रथमस्य यथावरः । मध्यमस्य तु
शास्त्रसंहर्षः पञ्चयथावरः । उत्तमे साहसे दण्डः अ-
हंसावर इष्यते । बधः सर्वस्वहरणं पुरास्त्रियां सनाहने ।
तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड उत्तमसाहसे” इति । बधादय-
चापराधतारतम्यादुत्तमसाहसे समस्याव्यक्ता वा योज्याः” ।
तत्र परद्रव्यापहरणरूपे साहसे दण्डसाह” मिता० ।
“तन्मूल्याद्विगुणोदण्डोनिज्जने तु चतुर्गुणः” या० सू० ।

“तस्यापहृतद्रव्यस्य मूल्याद्विगुणोदण्डः यः पुनः साहसं
कृत्वा नाहमककार्षमिति निज्जने तस्य मूल्याच्चतुर्गुणो
दण्डो भवति । एतस्मादेव विशेषदण्डविधानात् प्रथमसाह-
सादिसामान्यदण्डविधानमपहारव्यतिरिक्तविषयम्” मिता०
उत्तमस्त्रीसंग्रहण न० परस्त्रियाः संप्रहणं कर्म० । स्त्र्युक्ते
परस्त्रियासुत्तमे मिथुनाभावाय प्रवृत्तिरूपव्यापारभेदे तत्-
स्वरूपविभागादि मिता० दर्शितं यथा
“प्रथमं साहसादिदण्डप्राप्त्यर्थं तेषां तत्स्वरूपं व्यासेन
विवृतम् । “त्रिविधन्तुमाख्यातमधमं मध्यमोत्तमम् । अदेश-
कालभाषाभिर्निर्जने च परस्त्रियाः । कटाचावेक्षणं हास-
मयमं साहसं कृतम् । प्रेषणञ्ज्वमाल्यानाम्भूपभूषण-
वाससाम् । प्रलोभनञ्चाक्षपानैर्मध्यमं सपुदाकृतम् । सहा-
सनं विविक्तेषु परस्सरमपानयः । केशकेषि पृहृचैव
सम्यक् संप्रहणं कृतम्” । स्त्रीपुंसयोर्मिथुनीभावः स-
ंप्रहणं संप्रहणज्ञानपूर्वकत्वात्कर्तुर्दण्डविधानस्य तज्-
ज्ञानोपायत्वावदाह । “पुमान् संप्रहणे पाद्मः केशा-
केषि परस्त्रियाः । सद्योवा कामजैश्चिह्नैः प्रतिपत्तौ द्वयो-
क्तया” या० सू० । संप्रहणे प्रवृत्तः पुमान् केशकेष्या-
दिभिर्हिह्नैर्ज्ञात्वा पृहोतव्यः । परस्सरकेशपहणपूर्विका-
क्रोधा केशकेषि “तत्र तेनेदमिति स्वरूप” इति पा० बह-
जीह्वौ सति “इच्छं कर्मयतिहारे” पा० इति समासान्त
इच्छं प्रत्ययः अव्ययत्वाच्च लुप्रत्ययोयाविभक्तिः । ततश्चायमर्थः ।
परभार्यया सह केशकेषिक्रीडनेनाभिनवैः करुहृदय-
नादिकतव्रणैः रागकृतैर्लिह्नैर्हयोः सम्पतिपत्न्या वा ज्ञा-
त्वा संप्रहणे प्रवृत्तो पृहोतव्यः । परस्त्रोपहणं नियु-
क्तावरुणादिव्युदासार्थम् । किञ्च । “नीवीक्षनद्रावरण
सकृदिकेशावमर्शनम् । अदेशकालसम्भाषं सहैकस्थानमेव च”
या० सू० । यः पुनः परदारपरिधानमन्त्रिप्रदेशकुचप्राव-
रणजघनमूर्ध्वरुहादिस्पर्शनं साभिलाषइवाचरति । तथा
अदेशे निर्जने जनताक्षीर्णं वाग्यकाराकुलेऽकाले संक्षापनञ्च
रोति । परभार्यया वा सहैकमञ्चकादौ रिरंसयेवावति-
वते । सोऽपि संप्रहणे प्रवृत्तो पाद्मः । एतज्ज्ञानद्वयान
दोषपुरुषविषयवितरस्य न दोषः । यथाह महः ।
“यस्त्वनाक्षारितः पूर्वमभिभाषेत कारणात् । न दोषस्या-
नुयात्किञ्चिच्च हि तस्य व्यतिक्रमः” इति यः परस्त्रिया
कृतः क्षमतेऽस्यापि पाद्म इति तेनैवोक्तम् । “स्त्रियं
सृष्टेर्ददेशे यः कृतोवा मर्षयेत्तथा । परस्सरस्यातुमते सर्वं
संप्रहणं कृतमिति” यच्च मयेयं विदग्धाऽसकृद्वि-